

станции. Отчаени отъ това, тѣ се отеглили къмъ с. Табачка и тамъ се прѣснали. Воеводата Върбанъ Юрдановъ билъ предаденъ въ с. Широково отъ единъ ханджия и подкаранъ за Русе. По пѣтя при една чешма, той билъ убитъ отъ турцитѣ. Другитѣ възстаници следъ това били изловени и затворени.

ВЪ ГЮРГЕВО

Възстанието въ 1875 г. избухнало само на нѣколко мѣста въ Бѣлгария. То било слабо и бързо било потушено. То не засѣгнало всички революционни организации въ Бѣлгария. Почти всички главни водачи се спасили и сполучили да прехвърлятъ Дунава.

Следъ като избѣгалъ отъ Русе, Иларионъ Драгостиновъ отишелъ въ Букурещъ. Тамъ той заварилъ Централния комитетъ разтуренъ.

В. Букурещъ Иларионъ влѣзълъ въ близки връзки съ Хр. Ботева и е отбѣлезалъ въ тефтерчето си и адреса му (Strada Magelui 158).

Н. Обретенъ пише, че Стамболовъ, избѣгалъ отъ Бѣлгария презъ Свищовъ, е сжщо отишълъ въ Букурещъ при Ботева и Илариона. Отъ тамъ Стамболовъ пише едно писмо (отъ 24. X.) до Янко Ангеловъ, учитель въ Гюргево и до Н. Обретенъ (въ сжщия градъ). Въ това писмо се рисува настроението на избѣгалитѣ революционери следъ несполуката на Ст.-Загорското възстание:*)

Не можелъ да дойде въ Гюргево, понеже, „досущъ не виждамъ“ (нѣмалъ пари). Намислилъ да издава хумористиченъ вестникъ „но чакаме да пратятъ на Илариона шестѣхъ лири, за да накупиме книги и да захванеме“.

*) Гл. Архивъ на възражденето при Нар. Библиотека, писмо 2, В, 187.